

Nr 90.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1937 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa ändringar i förordningen den 3 juli 1930 (nr 317) om jordbrukets kreditkassor m. m.

(1:a avd.)

I årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkterna 111 och 112, har Kungl. Maj:t hemställt, att riksdagen måtte i avbidan på den proposition i ämnet som kunde varda riksdagen förelagd beräkna för nästa budgetår till jordbrukets kreditkassor dels under förstnämnda punkt för revision av jordbrukskasserörelsen m. m. ett reservationsanslag av 60,000 kronor, dels ock under sistnämnda punkt för förvaltningsbidrag till jordbrukskasserörelsen ett förslagsanslag av 400,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en den 5 mars 1937 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 239, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen

dels att antaga vid propositionen fogade förslag till förordning angående vissa ändringar i förordningen den 3 juli 1930 (nr 317) om jordbrukets kreditkassor,

dels ock att

1) till Jordbrukets kreditkassor: Revision av jordbrukskasserörelsen m. m. för budgetåret 1937/1938 anvisa ett reservationsanslag av 53,000 kronor,

2) till Jordbrukets kreditkassor: Förvaltningsbidrag till jordbrukskasserörelsen för budgetåret 1937/1938 anvisa ett förslagsanslag av 350,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisar utskottet, i den mån därför ej nedan redogöres, till statsrådsprotokollet.

Författningsförslaget är av följande lydelse:

Förslag

till

förordning angående vissa ändringar i förordningen den 3 juli 1930 (nr 317) om jordbrukets kreditkassor.

Härigenom förordnas, *dels* att i förordningen den 3 juli 1930 om jordbrukets kreditkassor¹ skall införas en ny paragraf med beteckning § 35 av den lydelse nedan sägs, *dels ock* att §§ 17, 36, 37 och 67 samma förordning skola erhålla ändrad lydelse, på sätt av det följande framgår:

§ 17.

I centralkassas stadgar skola meddelas bestämmelser av det innehåll som anges i § 18 första stycket, § 19, §§ 21—34 och § 37 andra stycket här nedan.

§ 35.

Visar sig vid uppgörande av bokslut eller eljest, att centralkassa gjort så stora förluster, att dessa överstiga en tiondel av det belopp, vartill medlemmarnas ansvarighet för centralkassans förbindelser sammanlagt uppgår, åligger det styrelsen att därom ofördröjligen såväl lämna meddelande å föreningsammansamtråde som underrätta länsstyrelsen, bank- och fondinspektionen samt styrelsen för jordbrukskreditkassan.

Det åligger centralkassas styrelse att, när helst anledning yppas till antagande, att centralkassan gjort förluster i den omfattning varom ovan förmäles, ofördröjligen upprätta bokslut och kalla revisorerna att granska detsamma.

Hava icke senast vid det i första stycket omförmälda föreningsammansamtrådet kassans förluster nedbringats under vad i samma stycke sagts, äger länsstyrelsen, efter att hava inhämtat yttrande från bank- och fondinspektionen, återkalla det för kassan meddelade godkännandet.

§ 36.

Nedgår antalet anslutna jordbrukskassor i godkänd centralkassa under tio, åligger det kassans styrelse att därom ofördröjligen underrätta länsstyrelsen och styrelsen för jordbrukskreditkassan.

Fylles ej detta antal inom två månader efter erinring om förhållandet från länsstyrelsens sida eller iakttaget centralkassan icke i vad på den ankommer

¹ Senaste lydelse av §§ 36 och 67, se 1936:374.

föreskrifterna i denna förordning, eller ställer kassan sig icke till efterrättelse av bank- och fondinspektionen meddelat förbud eller föreläggande, eller handhavas eljest kassans angelägenheter på ett sätt, som är ägnat att rubba förtroendet till kassan, kan godkännandet av länsstyrelsen återkallas.

§ 37.

Har länsstyrelsen återkallat godkännandet för centralkassa, skall genom länsstyrelsens försorg ofördröjligen göras anmälan därom hos styrelsen för jordbrukskreditkassan och hos bank- och fondinspektionen samt underrättelse om förhållandet kungöras i den stads tidning, där länsstyrelsen har sitt säte, eller, om flera tidningar där utgivas, i den av dessa, där allmänna påbud för staden vanligen meddelas, ävensom, där kassans styrelse har sitt säte å annan ort, i en tidning å denna ort.

Sedan godkännandet återkallats, skall centralkassan vara pliktig träda i likvidation, så snart beslutet härom vunnit laga kraft.

§ 67.

Träder centralkassa eller jordbrukskassa i likvidation, äger bank- och fondinspektionen förordna ombud, som har att närvara vid likvidatorernas sammanträden, med rätt att yttra sig till protokollet, samt att i övrigt övervaka likvidationen.

Likvidatorerna skola bereda ombudet tillfälle att när som helst inventera centralkassans eller jordbrukskassans kassa och övriga tillgångar samt granska kassans alla böcker, räkenskaper och andra handlingar, och må av ombudet begärd upplysning angående förvaltningen ej av likvidatorerna förvägras.

Kassans egendom får ej avyttras under hand på andra villkor än som ombudet godkänner. Ombudet må ej utan synnerliga skäl motsätta sig av likvidatorerna ifrågasatt försäljning.

Bank- och fondinspektionen äger under likvidationen i avseende å likvidatorer och föreningssammanträde enahanda befogenhet, som, innan kassan trätt i likvidation, enligt denna förordning tillkommer inspektionen beträffande styrelse och föreningssammanträde.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1937.

1. Fråga om skyldighet för centralkassa för jordbrukskredit att träda i likvidation.

Jordbrukets kreditkasserörelse är i huvudsak reglerad genom dels lagen den 26 juni 1936 (nr 373) med vissa bestämmelser om centralkassor för jordbrukskredit och dels förordningen den 3 juli 1930 (nr 317) om jord-

brukets kreditkassor med däri genom förordningar den 3 juni 1932 (nr 166), den 22 juni 1934 (nr 324) och den 26 juni 1936 (nr 374) vidtagna ändringar.

I samband med antagandet av bland annat nämnda lag och förordningen 374/1936 hemställde riksdagen i skrivelse den 16 juni 1936 (nr 340) — under åberopande av sammansatta banko- och jordbruksutskottets av riksdagen godkända utlåtande nr 1 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition den 30 april 1936 (nr 249) med förslag till förenämnda lag m. m. — att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning angående frågan under vilka förhållanden centralkassa skulle vara skyldig att träda i likvidation samt för 1937 års riksdag framlägga förslag till erforderliga bestämmelser i ämnet.

Genom beslut den 26 juni 1936 uppdrog Kungl. Maj:t åt styrelsen för svenska jordbrukskreditkassan att verkställa den av riksdagen begärda utredningen. Med skrivelse den 16 december 1936 har styrelsen överlämnat utredning med förslag till lagstiftning i ämnet. Över styrelsens förslag hava yttranden avgivits den 14 januari 1937 av bank- och fondinspektionen och den 18 februari 1937 av fullmäktige i riksgäldskontoret.

Svenska jordbrukskreditkassans styrelses förslag innebär, att rörande centralkassas skyldighet att träda i likvidation, då större förluster drabbat kassan, skola i huvudsak gälla följande bestämmelser.

Visar sig vid uppgörande av bokslut eller eljest, att centralkassa gjort så stora förluster, att dessa överstiga en femtedel av det belopp, vartill medlemmarnas ansvarighet för centralkassans förbindelser sammanlagt uppgår, skall det åligga styrelsen att därom ofördröjligen såväl lämna meddelande å föreningsammansamtråde som underrätta länsstyrelsen och styrelsen för jordbrukskreditkassan. Det skall åligga kreditkassans styrelse att, när helst anledning yppas till antagande, att centralkassan gjort förluster i den omfattning varom nyss sagts, ofördröjligen upprätta bokslut och kalla revisorerna att granska detsamma. Hava icke senast vid det nyss omförmälda föreningsammansamtrådet kassans förluster nedbringats under en femtedel av det belopp, vartill medlemmarnas ansvarighet för kassans förbindelser sammanlagt uppgår, äger länsstyrelsen, efter att hava inhämtat yttrande från bank- och fondinspektionen, återkalla det för kassan meddelade godkännandet.

Dessa bestämmelser äro enligt förslaget upptagna i § 35 av 1930 års förordning, vilken paragraf enligt förordningen 374/1936 upphörde att gälla.

Enligt förslaget är icke avsett att göra ändring i övriga föreskrifter rörande återkallande av godkännande för centralkassa, varom stadgas i § 36 första stycket. De för närvarande i § 36 andra stycket upptagna bestämmelserna angående anmälan och kungörande om återkallandet hava i förslaget överflyttats såsom ett första stycke till § 37, varefter såsom ett andra stycke i denna paragraf i nära anslutning till paragrafens nuvarande lydelse stadgats, att, sedan godkännande återkallats, centralkassa skall vara pliktig att träda i likvidation, så snart beslutet härom vunnit laga kraft.

Rörande likvidationsförfarandet upptages i förslaget följande.

Är centralkassa eller jordbrukskreditkassa på grund av bestämmelserna i

§ 37 eller 55 pliktig att träda i likvidation, skall å föreningssammanträde en eller flera likvidatorer väljas att verkställa likvidationen. I stadgandena må kunna bestämmas, att en eller flera likvidatorer skola på annat sätt utses att jämte de å föreningssammanträde valda deltaga i likvidationen. Utser kassan ej likvidatorer, då godkännandet för kassan återkallas, ankommer det på länsstyrelsen att utse en eller flera likvidatorer. Under tiden intill dess sådant skett, svara de, som med vetskap om återkallandet deltaga i beslut om fortsättande av kassans verksamhet eller handla å dess vägnar, för uppkommande förbindelser, en för alla och alla för en, såsom för egen skuld. Om centralkassas och jordbrukskassas likvidation skall, utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar, gälla, att kassans egendom ej må avyttras under hand på andra villkor än som det av bank- och fondinspektionen enligt § 67 förordnade ombudet godkänt. Ombudet må ej utan synnerliga skäl motsätta sig av likvidatorerna ifrågasatt försäljning. Nu omförmälda stadganden rörande likvidationsförfarandet hava i förslaget upptagits i en ny paragraf, § 59 a.

I § 67 av 1930 års förordning hava vidare rörande likvidationsförfarandet upptagits — förutom den däri nu upptagna bestämmelsen, att bank- och fondinspektionen äger under likvidationen i avseende å likvidatorer och föreningssammanträde enahanda befogenhet som, innan kassan trätt i likvidation, enligt förordningen tillkommer inspektionen beträffande styrelse- och föreningssammanträde — bestämmelser i följande avseenden. Bank- och fondinspektionen skall, för den händelse centralkassa eller jordbrukskassa träder i likvidation, äga förordna ombud, som har att närvara vid likvidatorernas sammanträden med rätt att yttra sig till protokollet samt att i övrigt övervaka likvidationen. Likvidatorerna skola bereda ombudet tillfälle att när som helst inventera centralkassans eller jordbrukskassans kassa och övriga tillgångar samt granska kassans alla böcker, räkenskaper och andra handlingar. Av ombudet begärd upplysning angående förvaltningen må ej av likvidatorerna förvägras. Ombudet skall i frågor av vikt samråda med styrelsen för jordbrukskreditkassan eller, då fråga är om jordbrukskassas likvidation, med styrelsen för vederbörande centralkassa.

Enligt styrelsens för jordbrukskreditkassan förslag äro de nya bestämmelserna avsedda att träda i kraft den 1 juli 1937.

Departementschefen har efter redogörelse för de angivna yttrandena anført bland annat följande.

»Gällande författningar rörande jordbrukets kreditkasserörelse sakna för närvarande bestämmelser angående skyldighet för centralkassa att träda i likvidation, då kassans ställning i mera avsevärd grad försämrats. Med hänsyn till att centralkassorna numera äga driva i det närmaste fullständig bankrörelse och sålunda i viss utsträckning äro att jämställa med bankaktiebolag och sparbanker, torde för centralkassorna i likhet med vad som gäller i fråga om bankerna böra upptagas närmare bestämmelser angående skyldigheten för kassorna att likvidera, då fonderna nedgått till visst belopp eller kassor-

na eljest lidit vissa förluster. Avsaknaden av bestämmelser i sådant hänseende finner jag i likhet med riksdagen vara en brist i lagstiftningen rörande kassorna som bör snarast avhjälpas. Jag förordar alltså, att förslag till bestämmelser härutinnan nu föreläggas riksdagen.

De av styrelsen för jordbrukskreditkassan föreslagna föreskrifterna i ämnet, vilka i viss utsträckning ansluta sig till de stadganden rörande skyldighet att vid mera omfattande förluster träda i likvidation, som gälla för bankaktiebolag, finner jag mig i stort sett kunna biträda. Den förordade föreskriften, att de förluster, som skola föranleda likvidationsförfarande, sättas i relation till medlemmarnas i kassan ansvarighetsbelopp torde få anses fullt godtagbar. Någon lämpligare beräkningsgrund lärer för övrigt såsom också framgår av yttrandena knappast stå att finna.

Vad härefter angår frågan till vilken storlek centralkassas förluster skola uppgå för att likvidationstvång skall inträda, anser jag i likhet med bank- och fondinspektionen samt fullmäktige i riksgäldskontoret försiktigheten bjuda, att det till likvidation ledande förfarandet bör tillgripas redan då centralkassas förluster motsvara en tiondel av det belopp, vartill medlemmarnas ansvarighet sammanlagt uppgår. Genom att ifrågavarande relationstal sättes till en tiondel av medlemmarnas ansvarighetsbelopp i stället för en femtedel såsom i förslaget förordats, torde kassans insättare och ansvariga medlemmars intressen bliva på ett mera tillfredsställande sätt tillgodosedda. Å andra sidan torde bestämmelsen i fråga icke komma att bliva alltför sträng för centralkassorna och onödigtvis framtinga likvidationsförfarande. Såsom av den av bank- och fondinspektionen verkställda utredningen framgår torde vid maximiinlåning regeln komma att verka i stort sett som motsvarande bestämmelse i banklagen vid dess tillämpning å mindre bankaktiebolag.

Det av bank- och fondinspektionen framställda önskemålet, att i likvidationsbestämmelserna upptages en föreskrift därom, att även inspektionen skall underrättas, när sådan förlust, som föranleder tvångslikvidation, inträffar, torde böra vinna beaktande.

Styrelsen för jordbrukskreditkassan har i sitt förslag beträffande förfarandet sedan likvidationsskyldighet inträtt upptagit vissa föreskrifter, som avvika från de nu enligt lagen om ekonomiska föreningar i sådant avseende gällande bestämmelserna. Sålunda har styrelsen ansett det böra ankomma på länsstyrelsen i stället för rätten att vid tredska från föreningens sida utse likvidatorer. Styrelsen har i sammanhang härmed i sitt förslag utslutit den i föreningslagen förekommande föreskriften att, därest förening skulle tredskas att träda i likvidation, oaktat likvidationsanledning föreligger, rätten skall på ansökan av föreningsmedlem eller styrelseledamot och efter föreningens hörande förklara, att föreningen skall träda i likvidation. En bestämmelse i detta avseende torde emellertid även böra finnas, då fråga är om centralkassas likvidation. Med hänsyn härtill och då några vägande skäl för det föreslagna överflyttandet till länsstyrelsen av rättens funktion att vid tredska från centralkassas sida utse likvidatorer knappast torde före-

ligga, finner jag mig böra föreslå, att i förevarande hänseende alltjämt föreningslagens föreskrifter i ämnet skola förbliva gällande.

Vad angår de av styrelsen för jordbrukskreditkassan föreslagna bestämmelserna rörande rätt för bank- och fondinspektionen att förordna ombud att övervaka likvidationen samt angående likvidatorernas skyldighet gentemot ombudet ävensom stadgandet angående ombudets godkännande vid underhandsförsäljning av kassans egendom torde dessa föreskrifter i huvudsak vara ändamålsenliga. Dock torde på sätt bank- och fondinspektionen förordat föreskriften, att ombudet i vissa fall skall rådgöra med styrelsen för jordbrukskreditkassan respektive vederbörande centralkassa, såsom överflödig kunna utgå.

De av mig nu förordade bestämmelserna rörande skyldighet för centralkassa att likvidera torde i enlighet med vad styrelsen för jordbrukskreditkassan föreslagit lämpligen böra upptagas såsom § 35 i förordningen om jordbrukets kreditkassor i stället för den genom 1936 års förordning upphävida paragrafen. I samband med införandet av nu ifrågakvarande bestämmelser torde de av styrelsen för jordbrukskreditkassan föreslagna omredigeringsarna av bestämmelserna i §§ 36 och 37 böra vidtagas för vinnande av bättre sammanhang mellan de nya och de gamla bestämmelserna. Dessa omredigeringar föranleda även en mindre jämkning i § 17. Föreskrifterna rörande bank- och fondinspektionens ombud torde böra upptagas i § 67.

På sätt i förslaget förordats torde de nya bestämmelserna böra träda i kraft den 1 juli 1937.»

Anslagsfrågor.

I riksstaten för innevarande budgetår äro uppförda för revision av jordbrukskasserörelsen m. m. ett reservationsanslag av 100,000 kronor samt för förvaltningsbidrag till jordbrukskasserörelsen ett förslagsanslag av 375,000 kronor.

Här må erinras om att Kungl. Maj:t i en den 5 mars 1937 avlåten, till statsutskottet hänvisad proposition, nr 252, föreslagit riksdagen att å riksstaten för budgetåret 1937/1938 under sjunde huvudtiteln anvisa dels till Jordbrukskassetillsynen: Avsättning till jordbrukskassetillsynens fond ett anslag av 12,000 kronor; dels ock till Jordbrukskassetillsynen: Förstärkning av jordbrukskassetillsynens fond ett anslag av 48,000 kronor.

Chefen för finansdepartementet har i det vid berörda proposition fogade utdraget av statsrådsprotokollet över finansärenden anfört bland annat följande:

»Beträffande frågan om grunderna för jordbrukskasserörelsens deltagande i kostnaderna för bank- och fondinspektionen har jag i likhet med statskontoret funnit, att med ett slutligt ståndpunktstagande härutinnan bör anstå i avbidan på ytterligare prövning av de av styrelsen för svenska jordbrukskreditkassan samt bank- och fondinspektionen framlagda förslagen i ämnet. Emellertid synes jordbrukskasserörelsen, utan hinder av att den slutliga regleringen av bidragsskyldigheten sålunda uppskjutes, redan

för nästkommande budgetår böra åläggas att med egna medel lämna visst bidrag till kostnaderna för jordbrukskassetillsynen. Detta bidrag, som alltså förutsättes skola erläggas utan att jordbrukskasserörelsen beredes kompensation härför genom motsvarande höjning av till densamma utgående statsbidrag, finner jag i likhet med statskontoret skäligen kunna bestämmas till 12,000 kronor samt förordar, att sagda belopp i sin helhet uttages av jordbrukskreditkassan, som bör hava att själv pröva, på vilket sätt de för ändamålet erforderliga medlen skola anskaffas. Åläggandet för jordbrukskreditkassan att inbetala beloppet torde lämpligen böra givas den formen, att beloppets erläggande föreskrives såsom ett villkor för utbetalning till kassan av de medel, som kunna komma att ställas till dess förfogande från det under nionde huvudtiteln uppförda anslaget till revision av jordbrukskasserörelsen m. m.

Det bidrag till kostnaderna för jordbrukskassetillsynen, som enligt vad jag nu förordar skall lämnas av jordbrukskasserörelsen, bör i överensstämmelse med vad som föreslagits i statsverkspropositionen redovisas å inkomstitelns bidrag till bank- och fondinspektionen samt över det av mig inledningsvis omnämnda anslaget till avsättning till jordbrukskassetillsynens fond tillföras denna fond. Beträffande täckningen av vad som härefter återstår av tillsynskostnaderna vill jag i anslutning till vad som tillämpas vid anvisning av medel till skatteutjämningsmedlens fond förorda, att det för ändamålet erforderliga beloppet anvisas å ett härför under sjunde huvudtiteln särskilt uppfört anslag till förstärkning av jordbrukskassetillsynens fond. I enlighet härmed skulle för nästkommande budgetår under sjunde huvudtiteln anvisas dels ett anslag å 12,000 kronor till avsättning till jordbrukskassetillsynens fond och dels ett anslag å 48,000 kronor till förstärkning av nämnda fond. Dessa anslag torde båda böra uppföras såsom obetecknade anslag.

Vid bifall till vad jag nu föreslagit bör det i statsverkspropositionen under nionde huvudtiteln beräknade anslaget till förvaltningsbidrag till jordbrukskasserörelsen begränsas till att allenast avse förvaltningsbidrag enligt nuvarande grunder; förslag härom kommer att senare i dag framläggas av chefen för jordbruksdepartementet. Härjämte blir det erforderligt att vidtaga viss jämkning i beräkningen av inkomstitelns bidrag till bank- och fondinspektionen, i vilket avseende förslag senare torde få framläggas.»

Chefen för jordbruksdepartementet har anfört följande:

»Såsom framgår av den förut denna dag framlagda propositionen angående anslag till avsättning till jordbrukskassetillsynens fond m. m. blir den av mig beräknade höjningen av det av styrelsen för svenska jordbrukskreditkassan till förvaltningsbidrag äskade beloppet icke erforderlig. Anslaget till förvaltningsbidrag till jordbrukskasserörelsen torde vid sådant förhållande och då någon erinran icke torde vara att göra mot det av styrelsen för jordbrukskreditkassan föreslagna beloppet böra bestämmas till 350,000 kronor.

Vad angår anslaget till revision av jordbrukskasserörelsen m. m. torde detta, med hänsyn till att från detsamma ersättning till allmänna ombud icke vidare torde komma att utgå, kunna sänkas med i runt tal 7,000 kronor. Jag förordar alltså, att ifrågavarande anslag bestämmas till 53,000 kronor. Beträffande anslagets användning avses, på sätt närmare framgår av nyssnämnda proposition, skola gälla, att de medel, som från anslaget ställas till svenska jordbrukskreditkassans förfogande, må utbetalas först sedan jord-

brukskreditkassan till statsverket inlevererat det belopp, som kassan kan bliva ålagd att erlægga såsom bidrag till bank- och fondinspektionens kostnader för jordbrukskassetillsynen.»

Utskottet vill erinra, att föreslagna bestämmelser om *skyldighet för central-kassa att träda i likvidation* tillkommit efter hemställan från 1936 års riksdag. Då utskottet icke har något att erinra emot det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till ändringar i förordningen om jordbrukets kreditkassa, vill utskottet tillstyrka, att detsamma antages av riksdagen.

Utskottet.

Kungl. Maj:ts *anslagsäskande* biträdes av utskottet. Såsom departementschefen anført torde såsom villkor för utbetalning till jordbrukskreditkassan av de medel, som kunna ställas till dess förfogande från anslaget till revision av jordbrukskasserörelsen m. m., gälla, att medlen må utbetalas först sedan jordbrukskreditkassan till statsverket inlevererat det belopp, som kassan kan bliva ålagd att erlægga såsom bidrag till bank- och fondinspektionens kostnader för jordbrukskassetillsynen.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag, dels antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående vissa ändringar i förordningen den 3 juli 1930 (nr 317) om jordbrukets kreditkassor,

dels ock

1) till *Jordbrukets kreditkassor: Revision av jordbrukskasserörelsen m. m.* för budgetåret 1937/1938 anvisa ett *reservationsanslag* av 53,000 kronor,

2) till *Jordbrukets kreditkassor: Förvaltningsbidrag till jordbrukskasserörelsen* för budgetåret 1937/1938 anvisa ett *förslagsanslag* av 350,000 kronor.

Stockholm den 26 maj 1937.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Carl Eriksson, Granath, Gabrielsson, Alfred Andersson, von Stockenström, Jacob Hansson* och *Hakon Sylvan* samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Olsson* i Rödningberg, *Gustafson* i Vimmerby, *Andersson* i Löbbo, *Andersson* i Tungelsta, *Hilding* och *Persson* i Grytterud.